

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се сѣе всяка
Събота.
Редакцията и
Администрацията
се намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:
„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови
За 6 мѣсеци:
Отсажъ Балкана
5 франка.
Отгатакъ Балкана
6 лева.
Така и за дру-
гитѣ България
които сж извѣтъ
отъ нашия синуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

СЛИВЕНЪ, 8-ий Юлий 1883 г.

Трррр! Хапшуу!

?!*!*!?

С' «ха-ха-ха-ха» азъ захватихъ
Първата годишнина,
И в' мнозина зло расклатихъ
С' мойта смѣшна свѣтлина!

?!*!*!?

Днесъ с' «тррр-хапшу» пжкъ за-
Втората годишнина, (хващамъ
И на всички поздравъ пращамъ
Да спомагатъ с' бързина:

?!*!*!?

Ако искатъ смѣхъ безъ шанка
Да имъ лѣя до мренѣе.
Както 'гато хрема вченка
Орлешкитѣ носове!

?!*!*!?

Ще се кълчж, ще се пѣчж
Съ царвули до пети,
До кѣтъ злото да отлжж,
Що ни рано сполѣти!

?!*!*!?

«Хапшуу» на тѣзъ, що не кихатъ
Отъ тѣзъ мой смѣхове;
«Хапшуу» на тѣзъ, що не дихатъ
Прѣзъ народни носове!

?!*!*!?

«Хапшуу» на тѣзъ лицемѣри
И народни голѣмци,
Що устата имъ правда мѣри
А самитѣ сж лѣжци!

?!*!*!?

«Хапшуу» на тѣзъ голъ-фудули
Слѣпи управители,
Що катъ фитѣ сж се надули
Дѣждъ кога го навали!

?!*!*!?

«Тррррр» на всички мекерета,
Що страната ни въртѣтъ;
«Тррррр» на всичкитѣ хлапета,
Що сждбата ни плетѣтъ!

?!*!*!?

«Тррррр» на младитѣ развратни,
Що прѣзиратъ честността;
«Тррррр» на модитѣ приятни
Що оголватъ сюрмаща!

?!*!*!?

Всички тѣзи ще ги бия
Ще ги чукамъ и перж;
С' тази программа, с' тази кюския
Кожитѣ имъ щ' одерж!

Тррррррррр! Хапшууууууу!
„Смѣшлю“.

ПОЩЕНСКИТѢ НЕРАЗБОРИИ.

Каква логика! Какви математичес-
ки и алгебрически смѣтки! Какви
мох.мозъ-тефитери-хесаби! Напитѣ
аги сж се стѣгнжли и отъ комарѣтъ
вече да вадятъ масло! Наистина и
таквизи хорозъ-акж.милл хората то е
рѣдкостъ на свѣтътъ! Тѣ като не мо-
жѣхж да подобрятъ съ други срѣд-
ства испаднжлитѣ си финансови кас-
си, опнжжж се съ пощенскитѣ огромни
налози! Чуйте само и се чудѣте как-
ва логика! Тамъ гдѣто има желѣзно-
пжтна станция за едно писмо отъ 10
грама плащатъ се 20 пари (златни),
а тамъ гдѣто нѣма — 2 гроша (златни)!
Запр. отъ Хебибчево (Харманлийско),
до което нѣма желѣзнопжтна станция
и което отетон 3 часа отъ Мустафа-
Наша а 9 часа отъ Одринъ трѣбва
да се заплатѣтъ за едно писмо отъ
10 грама тамалъ 2 грошовца злат-
ни, а пжкъ за Америка трѣбва да се

заплати само 1 грошъ и то не злат-
тенъ, ами сръбъренъ!

Ние не можемъ да обвинимъ на-
шето правителство въ този случай, за-
щото то употрѣби всичкитѣ си сили
противъ тѣзи безлогични мѣрки, нѣ
нѣмаше що да направи, когато ефе-
детата и заповѣдачитѣ на ибрицитѣ рѣ-
шили така! Обаче въ негови рѣцѣ е
да направи още единъ опитъ и на-
пѣтъ за да уравни тѣзи пощенски
неразбории, защото интереситѣ на стра-
ната страдатъ и много страдатъ въ
това отношение. Дѣдо Смѣшлю има
честь да опитва този аговъ бичъ отъ
година врѣме насамъ и гдѣто щѣше
да спечели да си направи 2-3 калпа-
ка и 2-3 чифта царвули повечко, тѣ-
зи парички влѣзохж въ джобовѣтъ на
агитѣ за да бѣдѣтъ по-тѣлстичкѣ пи-
лафѣ прѣзъ рамазанѣтъ.

Съ една дума агитѣ сж се под-
прѣтнжли да доятъ до колкото имъ
е вече възможно тази мѣченица Ру-
мелия, обаче трѣбва да знаятъ, че ра-
мазанскитѣ имъ тжпанъ скоро ще се
издѣне и вмѣсто него ще затупа дѣдо-
вѣтъ Смѣшлювѣ барабанъ. Напраздно
не е казано, че кой каквото прави,
такъво намира, нѣ не-файдасж кога-
то се изнамжчатъ хорицата, а най-много
търговцитѣ отъ такива чифутски и
мох.мозъ-тефитери-хесаби!

**Равни ли сж всичкитѣ прѣдъ
законѣтъ?**

Ама туфафѣ питание е и това
хжжж! Тонкуолу Юванъ, киръ Гайта-
наки и Мусю Стамболгидийскитѣ хичъ
могѣтъ ли да бѣдѣтъ равни прѣдъ
законѣтъ? Първитѣ е овца, вторитѣ —
лисица, а третитѣ — вѣлкѣ. Овцата

всѣкога е жертва на вълкътъ, а вълкътъ — на лисицата. Тонкуолу Юванъ не знае да мажи, да глади и да сваля съ лукавшината си звѣздитѣ отъ небото, когато напротивъ киръ Гайтанаки, сучи върти, смжди, пали, гаси и съ шаралопъ, глѣда да земе залъгътъ му изъ устата като се уповава въ помощта на покровителятъ си Мусю Стамболгидийскій.

Равенството прѣдъ закона въ нашата Автономалия е само за Тонковцитѣ и за бѣднитѣ, а за *чорбаджи-такжмларж*, за голѣмитѣ клѣчки и за чуждитѣ ккрлеши то е само черно слово на бѣла хартия. *Асж* и така трѣбва да се разбира буквално законътъ. Като нѣма правило безъ изключение, както казва Френецьтъ, то и правилата на равенството не могатъ да бждатъ безъ изключение. Кадастрътъ е за тонковцитѣ, налозитѣ сж за бѣднитѣ, а наборътъ за селенитѣ. Прѣгледайте колко кадастраленъ данъкъ плащатъ голѣмитѣ клѣчки съ голѣмитѣ калпаки и цилиндри; прѣгледайте колко и какви сж налозитѣ на *чорбаджи-такжмларж*: растрѣйте въ милицията колко гражданчета, колко чорбаджичета и колко *паринг*-контета има и вие ще се увѣрите какво е, и колко е право равенството по насъ прѣдъ закона! Кметътъ записва, комисията прѣписва, докторитѣ прѣгледатъ и отсждатъ и хесабъ-китабъ кога погледнешъ измежду новобранцитѣ, ти нѣма да видишъ други, освѣнъ тонковци, бѣдняци и селенчета; а синоветѣ на *чорбаджи-такжмларж* се расхождатъ като банове изъ граדותѣ!

Чудно ли ви е сега, че и Мусю Стамболгидийскій на основание на това изключение е зѣлъ хлѣбътъ изъ устата на Тонкуолу Ювана и го е далъ на киръ Гайтанаки? Нали е изпълнителната власть въ негови рѣцѣ, както му скимне тѣй ще я завърти. Иди сега запали посрѣдъ пладня фенеръ като Диогена и дири не човѣкъ, ами равенство прѣдъ закона въ нашата монополна за чорбаджиитѣ Автономалия! . . .

Изъ Смѣшловий Дневникъ.

— Учители и ученици, учителки и ученички, всички сж вече по расходки. Тѣ лапатъ чистъ въздухъ за да добиятъ нови сили за въ идущата учебна година. Сжщо и дѣдо Смѣшло ще иде да се понахлана съ чистъ въздухъ и да пошѣ на тѣзи, които и слѣдъ като видѣхъ голѣмитѣ рѣцѣ въ 50 брой, пакъ си правятъ оглухци!

Абонати *неплашиви* и недоплативши, разберѣте веднажъ за всѣкога, че само съ въздухъ не се живѣе!

— *Казонитѣ* и *неказонитѣ* до такава невѣротършимостъ сж достигна-

ли, щото не заслужватъ вече и вниманието на дѣда Смѣшля. Тѣхната борба е кой да оскуби подлъстата патка, и кой да я изѣде. Тѣ се борятъ, вадятъ си очитѣ и си пълнятъ кесийкитѣ, а народнитѣ интереси се кхпаятъ и прихладяватъ изъ Марица.

— Глупуститѣ, шарлатанствата и личнитѣ нападения стрѣляни отъ страната на единъ нашъ побратимъ нѣма да найдатъ ожиданийтъ плодъ. Той ще се скашка като лѣтна армия въ безумството си, а нападанитѣ отъ него честни люде ще останатъ съ златни букви въ Историята.

— Съобщаватъ ни, че пансионосъдържателитѣ чужди ккрлеши сж се разшетали кой под-добрѣ да очисти и да омие стайтѣ дано до година да привлѣчатъ повечко мазни крави та да имъ смучатъ кръвчицата. При чистенето тѣ сж оплашили отъ голѣмитѣ купове боклуци и отъ памтивѣчнитѣ паузини.

— Единъ Пулпуденскій *тороманг-челеби* се готвялъ да се жени. За зестра той не искалъ повече, освѣнъ всичкийтъ пепелъ, който се намиралъ въ Казанлъшкий кюлбокрукъ, и десѣтъкътъ на колкото краставички се изядатъ и на колкото головица се испива подъ дебелитѣ и приятнитѣ сѣнки на *Каймарѣжа*. Бждицата му супруга ще се именува г-жа *Гюловица Пюскова*.

— Една глупава тваръ ама подгупава даже и отъ ненаучена мечка да играе хоро се дърли въ една дописка да докаже, че днешнитѣ партии въ Румелия били слѣдствие на една подкупена журналистика. Че това кой го не знае я? Ама кому държи да го исповѣдва! Днесъ за днесъ модата е да се казва на черното — бѣло, а на бѣлото — черно. Тежко ни и горко ни съ такава журналистика.

— Бръцолевци се изъ Пловдивъ, че правосъдието скоро щѣло да се прѣобърне на кривосъдие, а пакъ адвокатската комисия на страшенъ бояджиский кюпъ. Излѣзлитѣ изъ този кюпъ адвокати щѣли да идатъ да се окхпаятъ въ Марица за да имъ излѣзе бѣлото и да имъ остане черното. Тѣ ще бждатъ изложени въ сжщото врѣме и като примѣръ за подражание.

— Мнозина сж се разхвучели и искатъ да узнаятъ кои сж причинитѣ гдѣто училищнитѣ инспектори само когато спятъ, сънуватъ че обикалятъ училищата? На това питанне отговорътъ е лесенъ: защото двѣ и три дни не могатъ да се носятъ подъ една мишница!

— Учимъ се, че на една Пулпуденска тиква като ѝ идялъ малъкъ цилиндрътъ за да може да побере народнѣшествово ѝ, щѣла да си нахлузи швабско *кени*. Ние ѝ честитимъ

отсега добро носение съ благословенние щомъ го нахлузи да заприлича на дѣдовото Хаджиево магаренце.

— Слухъ се прѣска, че новото Пл. кметство като влѣзло въ споразумѣние съ членовѣтъ на грабешкий сѣвѣтъ щѣло да издаде единъ приказъ съ което да унищожи распространенийтъ между младитѣ офицери *кумаржислжж*. Това ако е истина ние още отсега плѣскаме рѣцѣ и подносяме личното си благодарение къмъ тази мѣрка.

— Бърбори се изъ улицитѣ на ново-докараната Пл. вода, че всичкитѣ младежи сж закѣбли да не посѣщаватъ вече развратнитѣ домове. А нашиятѣ Сливненчета да не губятъ златното си врѣме при арфондрискитѣ, които имъ зиматъ даже и калъта подъ ноктиетѣ.

Изъ Княжеството.

Тайна корреспонденция на «Смѣшля».

София.

Бае Смѣшлю!

До сега викахме юррѣя, а сега ще захванеме урраа! Надѣждитѣ ни хваняхъ да се въскрѣсаватъ. Ние сме прѣдъ надвечернето на новъ прѣвратъ, на новъ режимъ. Сега ела та да видишъ какво е населението ни! То се радва и се радва. Смѣхътъ и радостта всѣкий може да ги чете на жадинитѣ му и засѣхнжли устни. Консерваторитѣ, тѣ охкатъ, тѣ се виятъ като усойни змии, лугатъ се насамъ-вататъкъ дано найдатъ въ кого да забиятъ за послѣденъ пѣтъ отровнитѣ си ядъ, нѣ яма йокъ! Тѣ сж поразени, главитѣ имъ сж смачкани на пита.

При тѣзи очаквани събития либералцитѣ мждруватъ, тѣ, сѣкашъ, като да се боятъ още отъ сѣнката си; нѣ топитъ на побѣдата скоро ще изгърми и ще донесе и разнесе на всѣкъдѣ, по цѣлото княжество, радостната вѣсть за въскрѣсяването на усопшата конституция. Твржествата, които се приурочоляватъ, ще задминатъ височината и дълбочината на човѣшкиятъ умъ. Този топъ на тази побѣда, на това въскрѣсяване ще дойде изъ Матушна Россия. Тя се е увѣрила вече за невъзможността на пълномощната и за безисходността на настоящий режимъ. Генералъ Соболевъ, който се очаква къмъ 10-ви того наистина излѣзе бабантъ човѣкъ, той можѣлъ да докаже въ Россия ползата на пълномощниятъ режимъ, той можѣлъ да издади гвоздейтъ изъ главитѣ на мнозина, че ние не сме хора за подигравка и че знаемъ да бранимъ своето и да цѣнимъ доброто.

Аппаджимж, бае Смѣшлю, работата е врѣдъ, устата ни сж отишли до ушитѣ отъ смѣхъ и отъ радост само дано не мине пакъ нѣкоя лисица пѣтъ, защото тогава ще се нафенгаме, ще са уцапаме и който ни хване ще се умьрен и кого-то хванемъ ще го умьремъ. Нѣ не вѣрвамъ да стане това, защото прикадихме дяволътъ съ тамянтъ и той се пукнж.

Други новини за сега нѣма да ти пишж, защото сърдцето ми подскача и тупа отъ радостъ, перото ми се люлѣе, а съ разлюлѣно перо и съ разрадвано сърдце ти знаешъ че човѣку хлѣбъ се не ѣде, а камо ли да си пука мозжка да пише на дѣда Смѣшля дописки; за това сбогомъ и добро видѣние съ прѣработена и укастрена конституция! . . .

Прѣмудростъ Смѣшлюва.

Чтение!

Тако глаголетъ Смѣшлю: когато Западъ ще дойде на Истокъ, а Истокъ на Западъ и когато Севѣръ ще се раздѣли съ Югъ, тогава ще успѣятъ новитѣ Румелийски подданници да грабнѣтъ депутатскиятъ кокълъ въ устата си. А когато и четирѣ точки се съберѣтъ ведно, тогава ще се яви знамето на опронаснителнитѣ партии. До това врѣме всѣкий ще бѣде свободенъ да си прѣпусне кончето и да лана пара изъ чуждитѣ мозъци.

На първитѣ дѣдо Смѣшлю ще имъ окачи по една червена чушка за шепкюво намѣто та когато ги доядѣ за Автономалийскитѣ неразборни и неоправни да си патрѣкатъ очитѣ и да оплакватъ сѣдбата си; ако ли пжкъ и това имъ дойде малко той ще имъ *смарладиса* нова мода цилиндри дълбоки като кошове, та когато ги нанне вѣтрѣшенъ вѣтрѣръ отъ онеправданне да си го излѣятъ вѣтрѣ и послѣ да се прѣлѣятъ като кажѣтъ: *што е въ цилиндри-тъ нека ни се струпа на гласитѣ та да не ни хващатъ уроци.*

На вторитѣ дѣдо Смѣшлю ще имъ задени Шулууденски саки да ги пълнятъ съ лъвове или съ другий видъ люспи и да викатъ изъ пжтищата: *така се продава свежѣсть, умъ и патриотизмъ.* Слѣдъ това ще земе една хубава дрѣнова къския и като ги забрули по уши-тъ, ще се видятъ на тѣсно като куче бѣсно.

Подирѣ тѣзи чудосни дѣдо Смѣшлю ще *курдиса* една комнеся отъ бояджи-ски къпове и ще вапца за бѣдната Автономалия *торло-торло* адвокати: едни зелени като тикви, други желти като привтасали краставици; едни червени като нажежено желѣзо, други блѣдотъмни подобни на гладни жрлешни; едни шерени като патки, други *йокъ-боасъ* като пузци; и най-сѣтнѣ като смѣси венчки тѣзи бои въ единъ къпъ ще вапца и самата комнеся.

Какво сънуватъ голѣмцитѣ?

Изъ Смѣшлювата философия.

На прѣвъ поглѣдъ този въпросъ се види лесенъ, обаче ако би да се вникне по-отъ близу въ него той се не вдава за толкова лесенъ и прѣдставя такива мжчнотии, които само Смѣшлювата мѣдростъ може да измѣдри. Слушайте прочее и колкото щете надувайте се отъ смѣхъ, обаче глѣдайте да не подкадите *отъ зоръ* нѣкой дяволъ, защото прѣди да подкадите него, ще подкадите васъ си.

I. Голѣмцитѣ сънуватъ като балдевски просеци все голѣми комати. Ношно врѣме блѣхитѣ имъ се прѣдсѣгатъ като стѣлбн отъ които се мжчѣтъ да прѣкачатъ отъ долу на-горѣ, а по нѣкогажъ като подскочатъ на криво, строполяватъ се, и щомъ се стрѣснѣтъ треператъ като листо отъ страхъ да не би да имъ се развали кроежѣтъ.

II. Голѣмцитѣ сънуватъ като гладна циганка все сиринца-заговяване. Тѣ обикалятъ отъ врата на врата, шопѣтъ въ вулгята дѣ що имъ поднесѣтъ, и щомъ нѣкой комаръ ги цалуе, тѣ се сѣватъ, и отъ страхъ да не изгубятъ подарѣцитѣ, вѣртятъ се изъ лѣглото като *калайджии.*

III. Голѣмцитѣ сънуватъ като гладенъ воденчаръ все топли пъти и все воденици.

Тѣхнитѣ очи имъ прѣдсѣгатъ всеко зърно жито като злато и тѣ отъ радостъ като се полакомятъ да го съберѣтъ итервватъ се и отъ гюрултия събуждатъ се и си стескатъ ржѣтѣ да не го испустнѣтъ.

IV. Голѣмцитѣ сънуватъ като голѣ циганинъ все дрѣхи. Поглѣдѣтъ имъ се борн съ разнитѣ свѣтски чинове, тѣ прѣсѣтатъ като какъ да се нажитятъ и какъ да се прѣдсѣгатъ за по-голѣми и щомъ се на висотата що желаятъ отъ страхъ да не би да ги ритне нѣкой и да се сгрѣмолясатъ, стрѣкатъ се и още въ махмурлука си вѣрватъ че, това е истина.

V. Голѣмцитѣ сънуватъ като извѣтрѣли политници и охрѣтлѣли дипломати все голѣми лица и голѣми думи.

Тѣ се разговарятъ, вѣртятъ очитѣ си като лисица и глѣдатъ кой вѣлкъ можѣтъ да измаматъ: нѣ щомъ вѣлкѣтъ имъ се озжби, тѣ отъ страхъ подскокватъ и когато се побаратъ намиратъ това, което не търсятъ.

Четире-тѣхъ магарета.

Басня изъ Смѣшлювотѣ барабанъ.

Четире магарета се събрали да рѣшаватъ сѣдбата на господарѣтъ си. Едного рѣкло азъ като по-умно между васъ и съ по голѣми уши ще станѣ защитникъ или обвинителъ на господаря си; другото продумало: азъ пжкъ ще станѣ музикантинъ и съ рѣванието си или ще потвѣрждавамъ или ще отказвамъ; третето, като помислило, казало: азъ пжкъ ще станѣ изслѣдователъ да испитвамъ кое отъ васъ е по-право или по-криво; четвъртото слѣдъ една усилна въздишка като се търколило и се поваляло малко изъ прахѣтъ, изрѣвало: азъ пжкъ ще станѣ дописникъ да съобщавамъ на публиката вашитѣ мнѣния.

Когато вече били готови да извѣршатъ намѣреннето си дѣдо Смѣшлю привтасалъ съ господарѣтъ имъ заедно и като искали да имъ се фхнѣтъ, тѣ хванѣли да си свѣватъ кжчоветѣ, да се увиратъ около стѣнитѣ, да рѣвѣтъ, да ритатъ и да имъ се не вдаватъ. Зачудени отъ това необикновенно магарешко упоретвувание, тѣ повикали слугата и му заповѣдали да ги зачепи по дългитѣ уши догдѣто имъ оклѣпнѣтъ. Горкитѣ магарета като усѣтили, че догдѣто рѣшавали тѣ за сѣдбата на господарѣтъ си, господарѣтъ имъ заедно съ дѣда Смѣшля зѣлъ да рѣшава за тѣхната, подвили си опашкитѣ и се вдали да ги фхнѣтъ. Господарѣтъ фхнѣлъ Защитника или Обвинителя, дѣдо Смѣшлю, се мѣтнѣлъ на Музикантина, на Изслѣдователѣтъ натоварили боклукѣтъ, а Дописника като нѣмало съ що да го натоварѣтъ, пустижи го да си насе по зеленитѣ тревн. И така се свѣршила комедията на четиретѣхъ магарета.

Тази басня както виждате, г-да читатели е сгрѣмлена басня, за това добръ ще сторите ако би да се помжчтите да я отгатате, Който я отгата Смѣшлю се обѣщава да му подарн сѣдранитѣ подлоги на царвулитѣ си, а който я не отгата той ще го вземси на чин Автономалийский Прокурорѣ.

Кобилата и вѣлкѣтъ.

Веднажъ вѣлкѣтъ като срѣщнѣлъ кобилата подирѣ която вървѣло и ждробенцето ѣ, рѣкълъ ѣ: — знаешъ ли ме кой съмъ? Азъ съмъ търговецъ. —

Много добръ, отговорила кобилата: че какво искашъ? — Искамъ, прибавилъ вѣлкѣтъ, да куна ждрѣбенцето. — Твърдѣ добръ, потвѣрдила кобилата; нѣ знаешъ ли колко искашъ? — Колкото искашъ, ще кажешъ, рѣкълъ вѣлкѣтъ. — Цѣната на ждрѣбенцето, казала кобилата, е написана отдолу подъ копитото на заднийтъ ми дѣсенъ кракъ, за това ако искашъ да се научишъ ела да го вдигнѣ да я прочетешъ. Нѣ прѣди това азъ забравихъ да те понитамъ дали знаешъ да четешъ? Какъ не? усмихнѣлъ се вѣлкѣтъ, като мене търговецъ да не знае да чете, то ще бѣде чудно нѣщо. — Хе, добръ, тогава ела да прочитешъ цѣната му, испвила кобилата.

Вѣлкѣтъ засмѣнъ до уши, че ще сполучи въ *пазарлжжа* т. е. че ще му припадне да се понаеде на крѣхко месце, тозъ часъ отива за да прочете ужъ цѣната, съ намѣрение обаче да сграби изотзадъ кобилата. Нѣ *пазарлжжѣтъ* скоро се свѣршилъ защото кобилата като го ритнѣла три четире пжти въ главата, приспала го на мѣстото.

Желателю е, што и нашата кобила (Румелия да свѣрши по-скоро пазарлжжа съ вѣлкѣтъ-иностранцитѣ.)

Зоологический съновникъ.

1) Ако сънувашъ, че се борншъ съ нѣкоя стрѣвница мечка и не можншъ да ѣ надвиешъ, трѣбва да занашъ, че този сънъ ще се сѣдне тѣй както си го сънувалъ, ако би да не земешъ мѣрки да сторншъ *евалла* на баба меца.

2) Ако сънувашъ, че си нападнѣтъ отъ нѣкой вѣлкъ или лисица, трѣбва да знаешъ, че този сънъ ти прѣдвѣщава голѣма сполука, ако да се потрудишъ да запалишъ на утрѣто нѣколко свѣци на онѣзи вѣлци и лисици, които те обикалятъ денѣ.

3) Ако сънувашъ, че имашъ да се расправяшъ съ пѣтли и кокошки, трѣбва да знаешъ, че сънѣтъ ти прѣдказва една побѣда надъ една голѣма личностъ, която се върти на пета и нека да е първа на свѣта.

4) Ако сънувашъ, че ти реве магаре надъ главата и ти се чудншъ какъ да се избавишъ отъ него, трѣбва да знаешъ, че този сънъ не е лжжовенъ, и ти прѣди да станешъ, ще намѣришъ една народека газета, която да се дере и да те пере, нѣ ти се надувай и я не чуввай, защото тя реве, че нѣма кой да ѣ се отзове.

5) Ако сънувашъ, че се ритатъ нѣколко конѣ, трѣбва да знаешъ, че този сънъ ти прѣдказва да се пазншъ на утрѣто да не влезешъ а ти между тѣхъ, защото тебе ще се падне да исплащашъ тѣхнѣтъ грѣхъ.

6) Ако сънувашъ най-сетнѣ че хвѣрчншъ по въздухѣтъ и се мжчншъ да ловишъ патки или гжѣки, трѣбва да знаешъ, че изборѣтъ ти за депутатъ ще се касира, и ти ще останешъ нанстина на въздухѣтъ да ланашъ пара.

1-во Отворено писмо.

До г-на Каскеталиевъ.

Ахъ! Познахъ вече, че съмъ заблудена овца, познахъ, че съмъ станѣлъ като блудний синъ, познахъ, че вснѣкитѣ ми планове и кроежи сж голѣ вѣтрѣръ; затова моля ти се да ме приемешъ като единъ отъ твоитѣ слуги.

Когато се срѣщнемъ, азъ ще ти расправа на дълго и на широко за наши-

тѣ гони-вътрести. Навестина тѣ приличать на цѣли Антихристовци! Азъ се оплашихъ отъ тѣхъ. Тѣ ходятъ да мамятъ хората, че сж народски, че сж добра, че не сж изѣдници, че не сж обѣденици; нъ азъ те увѣрявамъ, че отъ тѣхъ по-изѣдници, отъ тѣхъ по-обѣденици азъ несъмъ видѣлъ и нѣма да вида въ животътъ си. Тѣхнийтъ народъ е тѣхнийтъ *джобъ*, и тѣхното доброже криворазбраното-хоро народното хоро! До нѣтъ повече. Твой: **Кепелневъ.**

2-ро Отворено писмо.

До г-на Далкаукичева

Г-не,

До ксга ще се срамуваш да искажеш истинското си мнѣние? Мислишъ ли, че ти съ този *далкаукичукъ* ще можешъ да обрнешъ сиреніето пакъ на млѣко? Мислишъ ли, че отъ вълкътъ ще можешъ да направилъ ягне? Мислишъ ли, че рѣдката, която те гони, ще можешъ да я прѣвърнешъ въ зѣпекъ? Мислишъ ли, че изъ гробътъ, на който тѣй небожно кадишъ, ще може да въскресе твойтъ обожаемъ таралежъ? Махни си, махни си всичко това изъ умътъ, и помисли си, че такива далкаукичигато тебе не служатъ за друго, освѣнъ за подписание смъртната прѣсѣда на народа си. Огльдай се и ти ще видишъ, че приличашъ на цѣлъ *урангутанъ*.

Твой като врагъ

Гонинартневъ.

3-то Отворено Писмо.

Г-не Кмете,

Научавамъ се отъ конгестаторитѣ, че даденото ви за раздаване на бѣднитѣ лѣжяло още въ вашитѣ джобъ. Не е чудно гдѣто си поерѣчалъ такива прѣсиятвия въ провѣрката.

Да бѣхъ знаалъ, че ще ме изиграете така, не бихъ повѣрилъ никога тѣзи подарци като на васъ ласкатель човѣкъ. Нъ ако искате вие можете пакъ да поправите злото; защото ще дойде коммисия да испитва станклитѣ нередовности: слѣдователно ако ми не спомогните и въ този случай, за мене не остана друго освѣнъ отчаяние и да си подира всичкитѣ подарци.

Врѣме е да се покажешъ, че навистина отговаряшъ на името кметъ. Припомни си, че както азъ се трудихъ за тебе, така и ти трѣбва днесъ да ми помогнешъ, и когато се видимъ азъ си зная длъжността и борчътъ. Чу ли? Прави, пали, гаси, глѣдай да замажешъ очитѣ на коммисията. . . .

Твой усердний :

Лана-пара.

1-ви Разговоръ.

— *Демекъ*, нѣма да го бжде да станешъ отоманский поданикъ. . . .

— *Лафса*, такава мирише.

— *Демекъ*, Фасулковъ ти раввали работата. . . .

— *Лафса*, и азъ ще му скроя кюлявчето. . . .

— *Демекъ*, нищо не можешъ му сторити, защото той като тебе двацетъ дупи ги изважда изъ джобътъ; той е младъ, ученъ и съ прѣсенъ умъ, а ти самоукъ и старъ.

— *Лафса*, и ти ли си неговъ?

— *Демекъ*, не съмъ; нъ така те глѣятъ моитѣ кжонни.

2-ри Разговоръ.

— Защо ти е тази цигулка безъ тегава?

— Не знаешъ ли, че отивамъ да се учижъ музика?

— При който?

— При Киръ и мусю *Доброокаки*.

— Ами знае ли и *поти*?

— Питашъ ли я?! Като петельтъ когато нѣе безъ книга.

— Моля ти се тогива да прѣдставишъ и мене.

— На драго сърдце! стига да желашъ. Той е искусенъ и прѣискусенъ на всѣкакви маймунджулуги, на освенъ, това и на всѣкакви *стисни-пустни*.

— Ба! че какво е това: *стисни-пустни*?

— Когато идемъ ще се научишъ! . . .

Прѣдписаніе.

Г-не Ч. . . .

По сила на въврѣната ми власть отъ по-голѣмата власть имамъ честь да ви извѣстя, че по желанието ви и по молбата ви, вие ще се примѣстите на по-голѣма служба, обаче не забравяйте да поднесете и моитѣ искрени почести на г-ца сестра ви. Азъ вѣрвамъ, че безъ друго ще доведете и нея и ще можемъ да прѣкараме по-весель животъ.

Ние прѣпорѣчваме това прѣдписаніе на Румелийската публика за да види съ каки сръдства се възвишаваатъ хората на по-горни служби! . . .

Вмѣето Диплома,

Съ настоящето си явяваме на всѣкого, който нека да знае че г. *Кжрлешевъ* прѣтърпѣ испитъ и е способенъ да упражнява адвокатско звание. Неговото мѣстопрѣбиванне ще се намира въ г. *Скубачево* или въ с. *Сьбличаново*. Който г-да иматъ тжжи нека се отпращатъ до него.

(М. П.)

Подписалъ цѣлийтъ

Болджийский еснафъ.

Донски на „Смѣшля“

Ст-Загора, съ забравено депомѣсечие.

Емшери дѣдо Смѣшльо!

На хрѣтка да те уподобя, че тѣй отдалеко подунешъ вървежътъ на нашитѣ партии, не ми се ще за да не би да се докачишъ, обаче докачишъ се не докачишъ се, трѣбва да приемешъ това име, защото знаешъ и най скришнитѣ тайни да изваждашъ изъ сърдцето на хората като хрѣтката — зайцитѣ.

Ти често спомемувашъ за делибашливството по насъ, обаче не явявашъ кои наричашъ дели башни: далитѣзи, който продаватъ народнитѣ интереси за една лула тютюнъ, или тѣзи, които ги защищаватъ съ жьртвование даже и сами себе си. Ако разумѣвашъ последнитѣ, на който прѣдводителтъ е Кукуригова настоятелъ, ти си въ пълното си право, ако ли си смѣташъ за първитѣ, ти си много излганъ и азъ желая да се поправи тѣзи погрѣшка; защото когато дойде разговоръ за това делибашливство първитѣ викатъ на поелѣднитѣ «*вий сте*», а последнитѣ на първитѣ, «*вие сте*». Обаче бжди увѣренъ, че първитѣ скоро ще оплещатъ калцитѣ, понеже-обаче защото народната воля побѣди.

Съ други новини нѣма сега да те наговаривамъ защото виждамъ, че колонкитѣ ти сж тѣснички и мѣнички, за да остане мѣсто и за други да си кажжтъ наслахатѣтъ.

Твой емшерия

Ильнихектезелазровъ

СТИХОТВОРЕНИЯ.

Наздравица.

(Казана отъ единъ поетъ по коронацията).

*

Дръжте, братя да му люпнемъ
И тази чашка чакъ до кашка;
Та на нека се галдупнемъ,
Нека заснимъ и безъ шапка!

*

Днесъ е празникъ **коронацѣя**,
На жьвдѣ се тържествува,
На всждѣ се чуй **овацѣя**:
«*Да живѣе! Да добрува!*»

*

И азъ пия катъ ревнителъ
За Помазанника Божий
И за тозъ нашъ **Мокровителъ**,
Що днесъ се **ржкоположи**.

*

Урра! Урра! Дѣ живѣе
За Славянитѣ за слава!
Тѣй се пие, тѣй се пѣе
За Россійската дѣржава!

Народна пѣсенъ.

Трина млади, майнульо, и зелени
И зелени, майнульо, не узрѣли
Като пжнешъ, майнульо, по Гергьовденъ
Като дюля, майнульо, по Петровденъ.
Ходили сж, майнульо, горѣ-долу
Горѣ-долу, майнульо, чакъ до бая!
Кжпали се, майнульо, кжпали се
И гуляли, майнульо, прѣзъ Маиса.
Вържли се, майнульо, и донесли
Много здравье, майнульо, отъ Сушница
Слѣдъ тѣхъ иджтъ, майнульо, други двама
Други двама, майнульо, чорбаджии:
Единъ носѣ, майнульо, много здравье
Много здравье, майнульо, отъ хазнитѣ,
Другий носѣ, майнульо, цѣли книги,
Цѣли книги, майнульо, отъ школята!
Тѣй отиватъ, майнульо, тѣй отиватъ
Нашитѣ пари, майнульо, на вѣтра
По расходки, майнульо, по *гезмета!*

Герги Гайдарѣтъ.

Народна пѣсенъ.

Тжпанъ тупа, мамольо
Поерѣдъ града Филибе,
Хемъ си тупа, хемъ дума:
Сбирайте се народски!
Че ми ѣ дошелъ Фудулѣтъ
Фудулѣтъ чакъ отъ Шоцеко
Та ѣ донесѣлъ-донесѣлъ
Голѣмъ *бакшишъ* на венчки:
На младитѣ гривнички
Да се кичатъ и радватъ:
На старитѣ нестилець
Уста да си расквасватъ.
Дѣ го зачу Чунтулѣтъ,
Чунтулѣтъ бре гндиятъ,
Та при тжпанъ отиде,
Тжпанъ да си издѣне.
Хемъ го дѣне, хемъ вика:
Вардѣте се, вардѣте,
Отъ тѣзъ шопски *бакшиши*
Бакшиши и пѣшкежи:
Че тѣ млади залгватъ,
А пжкъ стари излгатъ.

Герги Гайдарѣтъ.

Стихотворение.

?! *Едному!* ?!

*

Що се мжчишъ като ракъ
Да вървишъ на прѣдъ-назадъ,
Та единитѣ ти кракъ
Вече се продава въ градъ?

*

Що ума си не сберешъ
Та да видишъ, че си калъ;
Ами още се дерешъ,
Да ни пбешъ на парцалъ?

*

Поглѣдни се и се вижъ,
Че си цѣлъ срамъ и позоръ,
И се още не червишъ,
Ами джавкашъ прѣзъ оборъ!

СТИХОТВОРЕНИЯ.

*

Който иска да се пери
Като пуякъ прѣдъ врага,
Той ще скоро да намбри
Устрѣлитъ на свѣта!

*

Тѣй и нашѣтъ Райчу Петко,
Що се пери катъ пагокъ,
Ще дограбчи нѣщо рѣдко,
Та ще стане цѣлъ батакъ!

*

И Вънецѣтъ отъ заслуги,
Що му старостѣта краси,
Ще го грабне нѣкой другий
Та сърдце му ще скоеи!

СТИХОТВОРЕНИЯ.

*

Ученици, пепелчуци
Венчки дращятъ, сплитатъ стпхъ,
Безъ да мислятъ тѣзъ душици,
Че за тѣхъ свѣтътъ е тихъ!

*

Пялятъ вѣстницитъ голи,
Теглятъ свѣтеката сѣдба,
А пжкъ школскитъ сополи
Имъ висятъ йощъ на носа!

*

Вмѣсто туй добро любезно
Що ги втика млади в' грѣхъ,
Далъ не нече е по-полезно
Да се трудятъ за уещъхъ?

*

Дѣ-ше врѣме да запѣятъ,
Да закрѣскатъ на свѣта.
Горестѣта си да излѣятъ
Кат' слана прѣзъ пролѣтъта!

*

Нъ ся й врѣме за наука,
А не за таквизъ мечти;
Трѣбва мозъкъ да се пука,
Послѣ да не се пици!

Народна пѣсень.

Провнѣжлъ се е бейлеръ-бей
Отъ връхъ отъ Стара-Планина
Да му наготвятъ и стѣкмѣтъ
Хубава Ката Велкова;
Че ще я дарба подаръ:
До три човали с' алѣйна,
До три гимии с' коприна,
До сто кантаря с' дуката;
Ако му само пристане
Косата да й отрѣжи,
Косата златорусата;
Камшикъ отъ нея да стори
Коньетъ да си удари
Коньетъ и кобилитъ.
Нъ Ката плаче не дава
Косата да й отрѣжатъ!
Тогазъ се й голѣмъ сборъ събралъ,
Дано си Ката придуматъ,
Ал' тя се трешка и вика:
Проклѣта да е тазъ рѣка,
Що на коса ми посѣгне,
А още повечъ проклѣта,
Що пожититъ подаде.

Герги Гайдарѣтъ.

Постановление.

Азъ Смѣшльо разсмивателтъ на венчки, които обичатъ смѣхтъ, като зѣхъ прѣдъ видъ чл. №200 отъ законѣтъ, който се намира на *Бърмукъ* постановихъ и постановявамъ: да се накажатъ венчки, които се бунтуватъ срѣщу ни. Исполнението на това постановление възлагамъ на г. Б. щомъ са завърне отъ приятната си расходка.

Издадено при аязмата.

Под. самъ „Смѣшлю“

Приход. калпакѣтъ му.

Народна пѣснь.

*

Разревалo се й магаре
Посрѣдъ града Пулпудена.

Пъррр-чушишъ!

Кого свърше хапи, рита,
Хапи рита безъ да пита!

Пъррр-чушишъ!

По гласа му венчки тичатъ
Да го хвалятъ, да го дръсатъ.

Пъррр-чушишъ!

Дѣ го видѣ дѣдо Смѣшлю,
Та го чукиж, и то чукиж.

Пъррр-чушишъ!

Герги Гайдарѣтъ.

Централната Областна затворница, която са прави отъ дълго врѣме е вече на свършване, има на прозорцитъ си толкова дебелы желѣза щото безправственитъ работници, като си почесвали гърбоветъ, въ тѣхъ, сж нѣкой некривили. Зидоветъ й са само отъ тухли 40-50 сантиметра дебелы, нъ затворницитъ сж били обещаля, че нѣмало да правятъ вече онѣзи безобразия—да съгатъ, както са до сега правили въ настоящата затворница, на която камънетъ й зидъ е по-дебелъ отъ метъръ. Г-нъ Новиличъ Главниятъ тюремчикъ на тукашната затворница поискалъ отъ една Дирекция тука да му са застрахува животѣтъ отъ Дружеството — «Дачия Романя» нъ Дирекцията му отговорила да подвѣде подъ кѣтъва венчикитъ арестанти и тогава да ги постави въ новата затворница. Чрѣзъ тѣзи мѣрка са осигорявалъ Г-нъ тюремчикѣтъ, който както са учимъ съ жената си щѣлъ да живѣи въ едно помѣщение на сжщата затворница.

Г-нъ Бериковъ настоящиятъ Пловд. Окр. Прокуроръ билъ въ намерение да пригледа новата Централна затворница и да направи своите си блѣжки по нея.

Градскитъ ни сѣвѣтъ, отъ гигиеническа точка зрение е запрѣтилъ да са продаватъ въ градѣтъ не уздрѣли краставици а «хамъ олмушуну».

Тамамъ въпросѣтъ за довѣждането вода въ градѣтъ беше на свършване излѣзана новъ въпросъ — за мѣритъ и ний си оставаме пакъ да лочимъ мѣтната и топла (нъ баремъ чиста) Марица.

Питания отъ Хасково.

1-о Защо Дирекцията на финанцитъ е испроводила инспектора Савва Стефановъ въ градѣтъ ни още отъ прѣди рождество Христово?

2-о Защо Дружиний командиръ янтърдѣжъ кѣща съ двѣ отделеие едно за него, и другото за Военна канцелария, и областний ковчегъ плаща, за наемъ повече около 5-8 лири турски?

3-о Защо ротнитъ командири Китеевски и Стояновъ имъ ся позволи та сж направиха стай въ лагера отъ камѣнъ

доваръ и кирмиди, и лагера посипанъ съ чакълъ, принесенъ отъ войницитъ, отъ единъ часъ растоиние?—

4-о Защо не ся испроводиха до надлежното вѣсто рапортитъ на двамата поручици за разглеждането имъ, противъ ротний командиръ Стояновъ, за дѣто ги арестува незаконно, и ги напада съ груби думи: вий дураци и прочие, прѣдъ цѣлата рота до кѣщата на Ж. Джангозова?

5-о Защо не ся свършва Каеджийското Шюсе, като тови не ся прави пово, но само ся поправя?

6-о Защо градскитъ Докторъ Лондонъ, не иска българинъ синцеренъ въ сницарията, но доведе единъ Евренъ?

Шерени въпроси!

1. Що става съ Ахиолската лотария?

2. Сливенското читалище защо не обнародва пожертвуванята, що събира по праздници?—

3. Защо «Наука» не испраца на абонатитъ си обѣщанниятъ свършекъ на Романа 93 година?—

4. Защо Цивилизацията не запрѣти на хората да влизатъ въ кѣщата съ галопи?—

—Защо въ Пловдивъ и Сливенъ въ Панасионитъ има музикални банди, а въ България при никоя гимназия нѣма?

— Защо въ България се полагатъ каринтинни пунктове, а въ Автономията хаберъ нѣматъ?

— Защо въ Автономията адвокатитъ се подложиха на испитъ, а въ Българията недовлашенитъ Българи скубятъ хорицата изъ тъмнитъ кюшета и механи?

— Защо отъ автономията чакъ до Америка пощата взема едно сребърно грошче за едно писмо, а отъ Сливенъ до Одринъ за 12 грама взематъ тамамъ четири Л. 4 грошовци златни?—

(Б. на См. Отнесте се за тоянеъ отговоръ въ София до Вълковичъ Георгаки паша и въ Пловдивъ до Христати Стамболски паша, които сж министри на търговията, общитъ съграждания-събаряния, на телеграфитъ и поцитъ и пр. и пр.)

— Защо пощенскитъ качалници въ Понедѣлникъ заряхъ спжтъ частъ до 12 по европейски?— Отг. Защото въ Недѣля прѣзъ цѣлата ноцъ планиратъ градинцата и кафенетата съ пудросанитъ и ливандосанитъ арфондриски....

— Защо, мой любезний, дохождатъ на разсъмнованне у дома? Попитала една пловдивска госпожа мжжѣтъ си. Хората ми казватъ, че ти играешъ на кумаръ и ти вземали за туй часовника. Нѣмашъ пари за домашни разноски, а пмашъ пари за кумаръ, тѣй нали? — Мжжѣтъ й като и анаятъ слабостѣта казалъ: ти вѣрвашъ на хората повече отъ колкото на мжжѣтъ си!.. разбрахъ колко ми си вѣрна.

— Защо въ Пловдивъ, София, Търново, Русчукъ, Свищовъ, Варна и Бургазъ има най-много женски и мжжки моди?

— Отг. Защото, — обаче — понеже то-го-ради има убо за подлогъ; че тамъ женитъ сж мжжѣ, а мжжето жени; и защото най паче тѣй отива тя тазъ работа май на опаки ли да се рече ефендимѣсъ!.. *Пара дегилъ ми варъ, батмжранъ чикар-сжмъ!* Нече се мене много врѣме, и женитъ ще почикѣтъ да продаватъ мжжето си съ парцалитъ на Европейцитъ за моди, и тогава ще имъ станемъ роби! Ако не сме имъ и станжли!... Урррааа! да живѣе модната цивилизация у свободнитъ Българи, а въ Македония по училищата нека учатъ ученицитъ грѣцки книги и да заипратъ

Българските учители! Да живее Българска перабория и М... рия!... Да живят меснедажниците, които не мислят вече за народско, но само за пълни-джобско! (Това не еж отнася до чиновниците, които еж абонати на „Смъшля“.)

Тъзи въпроси не подлежат ни на капелация, ни на истърпелация, но само на харикетчивилъ.

Фантастически поцини моди.

(За пръвз лътото)

Изз Смъшловата философия.

I. Която г-жа иска да спи спокойно пръвз ноцта и да не усъща негодитъ на *блхитъ*, тръбва да запече мжжът си да й направи въздушна кариола (патъ) и отъ коприва ноцна роба (антерия), та когато я захачи нъйдъ тя да се почесва о копривената роба. Тази роба ще служи да й гаси и другитъ огньове, които й дохождатъ отъ вжтръ.

II. Която г-жа иска да спи като залана и да не мърда отъ хапането на *дървеницитъ* (тахтабити), тръбва да се погрижи по-еж време да убъди ступавина си да й набави дъсчено лъгло и роба отъ фасулеви листа, защото то е едничкото сръдетво, съ което може да се пръдпази нъжната женска кожа.

III. Която г-жа иска да спи като мърхъ и да не чува бръчението на комаритъ, които обичатъ да цалуватъ най-много по лицето, ржцътъ и краката и да пушатъ кръвчица за да не се лудува ноцъ много, тръбва да помоли съпругътъ си да й позволи да държи отворени прозорцитъ, да гори свъщта и да й направи роба отъ репен. Съ тази роба тя ще може да спечели и райтъ.

IV. Която г-жа иска да се пръдпази отъ жилието на мушицитъ, които по турски се викатъ *татарджикъ*, и които нито се виждатъ, нито се чуватъ кога дохождатъ и си отхождатъ, тръбва да послуша г-да докторитъ да си опие една *деколте* роба отъ прозраченъ американъ и да я намажи съ хубавъ газъ; послъ да си лъгне и да спи спокойно. Благончето малко ще й досажда, нъ тя нека се слуша за да не го подуша.

Тъзи моди ги пръпоржваме на градскитъ свепти, а тъ тамъ гдъто тръбва.

(Б. на См. Слъдующето писмо ни са испрати отъ нашия вълервичевъ приятелъ Г-на Г-на Хр. II. Гендовича, което ние обнародваме безъ никакво измънение въ стилътъ му и правописанието му, като обявяваме, че ще го имаме за свъдъние, ржководство и точно испълнение.

Пловдивъ. 23 Юний 1883.

(м. II.) Гну Ие. Дочково.

Въ Сливенъ.

Господинъ дочковъ моля Ви имаитъ добрината да бъдете по вежливе Къмъ мене, т. е. моля Ви други пътъ дани вигомира моито име и фамилия въ вашиятъ вѣсенекъ, за што послъ ще стани многу зля т. е. ще дода на рочно въ Сливенъ и ще си отмаста лично за това да ни ставатъ такива безъ образията, то моли Ви приятелеки ни деати допуца да фигурира фамилията ми, за што послъ ще бъде много зля, затова мола Ви спрети.

Вашъ приятелъ
Хр. Гендовичъ.

Б. Р. Слъдующето писмо ни се испрати отъ г. Т. Алексиевъ съ молба да го обнародваме което ние и правимъ като си запазваме правото да дадемъ въ идущий брой на Смъшля своитъ възгледове.

До редакцията на „СМЪШЛЯ“

Понеже неизвѣстенъ единъ гений въ брой 51-й на вашия вѣстникъ твърдъ неприлично ся отзовава въ критиката си на втората частъ отъ съврѣменнитъ ми и разни стихотворения и за мене лично, затуй, въ името на безпристрастието, Ви моля, Господине, да публикувате, въ отговоръ на тая критика. Наистина! Всичкитъ претенции на мнимитъ талантъ озбени въ нея! Би тръбало човкъ да употрѣби сжщитъ стилъ, сжщата грубостъ въ израженията за да пръдстави въ пълна смисълъ на думата, безсвѣтността на една критика, каквато е тъзи, за която говоря, но, благоприличнето което тръба да ся пазѣ въ печатътъ, ма прави да глѣдамъ съ отвращение на такава ревностъ; азъ ще кажа само, че желанието на този неизвѣстенъ господинъ да окаля скромнитъ ми трудъ пръдъ лицето на читающата публика, при всичко че е посолитъ безцѣлната си и безмислена критика съ една латинска поговорка, пакъ не е постигнато, защото е скрилъ почтенито си име; той се е раскаялъ види ся за безобразната си постъпка и като не го е допуснало честолюбие (??) да си оближе писаното, помислилъ си да ся избави отъ сражътъ като скрие името си — славно глѣбокомислие!

Безлогичността, която почтенитъ безименитъ, приписва на стиховетъ ми, като привежда за примѣръ стихотворението № 13, не дава никаква важностъ на критиката му, защото, именно това стихотворение което пръдставя за най безлогично, ако бѣше малко способенъ да разгадае отъ каква точка зрѣние, съ каква цѣль и съ каква мисълъ е съставено, не щѣше да изложи себе зи тѣй позорно пръдъ здравемислящата публика съ такава голословна критика.

Въ заключение, азъ считамъ за длъжностъ, не да съвѣтвамъ Господинъ безименитъ, (защото това е най глупавото високожърие да искамъ да даватъ съвѣти на свѣта, когато себе си неможъ да вразумя както направи той), но, да му заблѣжа кога критикува нѣщо втори пжтъ, да не си крие името, но свободно, явно и съ достойна цѣль за критика да критикува за да не излиза писаното му, както сега.

„Праздна Мара тжпанъ била“.

Съ най учтиво, къмъ Васъ, господинъ издателю, уважение оставямъ.

Т. Алексиевъ.

ПРЪСНИ ПОВИНИ.

— На 1. того въ р. Тунджа до с. Чаирлий са намѣри удавенъ нѣкой си уста Пеню. Казватъ, че ималъ вѣшна болѣсть (припадокъ) която го сполѣтъла тжкмо когато билъ до рѣката.

— По миналата срѣда са свършихж испититъ на Областната Реална Гимназия въ градътъ ни. Г. Директорътъ прочете отчетътъ за ходътъ на училището пръвз учебната година. На свършване Г. Префекта ни каза едно слово, което са посрѣщна съ ржкоплѣскания отъ при сжтветующата многочисленна публика.

— Увѣрватъ ни, че за идущата учебна година въ Областното Реално училище въ града ни нѣма да са отпуене учителъ по гимнастиката, понеже

са неусѣцала толкови за сега нужда. На донинешнитъ учителъ гимнастикъ било съобщено отъ Дирекцията това распорѣждане.

— Отъ вѣрно мѣсто са научаваме, че за напредъ сждржаннето на пансиона пѣло да са повѣри на тукашенъ нѣкой българинъ. Кжсно е разбрала Дирекцията на Просвѣщенieto, че отъ чужденци никаква облага неможе да са очаква. Дано нинешний пансионджия почака поне да свърши дѣлото си съ Смъшля, на тогази да замине съ тренитъ. Да са не бои, че аладжаклитъ ще го опжнатъ за паритъ си. Той е чуждъ поданикъ, какво ще му сторжтъ?

— Пишжтъ ни, че Околийскитъ Началникъ въ Каваклии и до сега още не е обнародвалъ че въ с. Талашманлий отъ една година насамъ сжществува околийско второстепенне сжстарско училище, и не е свикалъ за сжставяние училищно настоятелство.

— Сжобщаватъ ни отъ Бургазъ, че пощенскитъ началникъ направель куриерътъ си ахчия, телеграфната станция — ахчийница; испждилъ смотрщикитъ изъ станцията за да живѣе той и испразнилъ една стая само за окучената си кучка. Този началникъ е който бѣше полѣлъ съ газъ Пловдивската станция да ся запали, но бидъ хванатъ.

— Разказватъ ни, че Прѣсѣдателтъ на X. Окръжно Углавно Сждилище прѣдлагалъ клѣтва на частнитъ обвинители, ако неможтъ да докажжтъ съ свидѣтели претенциитъ си. Блазъ ни!

— Г. Георгий Д. Голчевъ, професоръ въ Българо-Католическото училище въ г. Одринъ, дойде завчера въ града ни за да проведе времето на ваканциитъ.

— Извѣстия що получихме отъ Пловдивъ ни явяватъ, че на 8 того пѣтакъ, Г. Д-ръ Данчевъ ще тржгне за града ни да занеме поста си като окръженъ прокуроръ въ Окръжа ни.

— Единъ приятелъ отъ Айдокъ ни расказа чудни и дивни дѣла за тамшитъ учители, училищенъ инспекторъ и за ходътъ на учебното тѣло въобще. Ние желаемъ да получимъ по-подробни свѣдѣния върху това за да можемъ да го искажемъ на свѣтъ.

— Отъ 5-6 дни насамъ са намира въ града ни г. Н. Бахчевановъ, членъ-замѣстникъ при Хасковското Окръжно Гражданско Сждилище въ отпускъ?

— Спорѣдъ най-точни и най-вѣрни свѣдения събирани отъ приятели и познаници относително истинността или неистинността на дописката отъ Гумново обнародвана въ послѣдний брой на листътъ ни излиза, че г. Тел.-Пощенскитъ началникъ е нападнжтъ съвѣжмъ невинно; за това безъ да чакаме даже неговитъ разяснения, ние опровергаваме всичко казано въ дописката, и молимъ дописника да си не позволява още веднжжъ да напада лица, които се радватъ съ общо усажение.

— Съ радостъ се научаваме че въ града ни щѣла да се отвори една друга фабрика за правяние на джждо-слънчобранилки, (умбрели, чаджри) мжжки, женски и дѣтински. (Б. на См. дано оскоро се осжществеше това дѣло, защото дѣдо Смъшлю останж смаянъ като видъ минжлия мѣсець на Св. Троица на Ямболския сборъ да се разважжъ повече отъ 10,000 чаджри и чаджрчета, отъ разни бои: черни, бѣли, зеленикави, пелелия, турунджени, синкави като небо-то и пр. и пр. но работата е: дали ще се намѣрятъ тука такива чурукъ платове съ тия разни бои?

ПОЛИТИКА.

Румъния още продължава да упорствува въ своитѣ претенции противъ Лондонската конференция по Дунавскиятъ въпросъ. Австрийскитѣ вѣстници сж дошли почти до полуда за тази смѣлостъ и дързостъ на тѣзи държавица. Тѣмъ имъ се иска *кьоръ-кьорине* да се потвърди всичко извършено отъ Лондонската конференция, но дали между десетъ луди неще да се наиде и единъ уменъ?

Турция вѣрва вече въ своитѣ скорошни и бързи прѣобразования на войскитѣ си. Тя се е заловила юнашката да прѣтопи своитѣ Азиатски дангули въ европейски кукли.

Египетскитѣ работи сж си спрѣли вървежътъ поради голѣмото число удари отъ холера. Тази немилостива гостенка върлува и си распространява силата. Страхътъ е неописуемъ. Но всичкитѣ пристанища сж взѣти мѣрки за ограничението ѝ и за спиранието ѝ. Нѣмскитѣ газети изливатъ отровата си срѣщу Английското правителство за гдѣто е било толкозъ немарливо та да се прѣнесе тази неканена гостенка отъ Индия въ Египетъ; нѣ слѣдъ дѣждъ качулка.

Русия скоро ще разглѣда българската конституция. Казватъ, че тя са е увѣрила вече въ необходимостта за сществуването ѝ. Слѣдъ прѣгледването ѝ, тя щѣла да и поукастри онѣзи бодаци, които смѣта за непотрѣбни. Генералъ Сболевъ чякалъ за да я донесе.

Тѣзи сж понастоящемъ най прѣснитѣ новини отъ голѣмото политическо поле, въ което всѣкий е земалъ по една мотика и копае дано изрови нѣщо.

ШВРЪНИИ.

Политикъ попъ. Негово благоговѣйство като биль литоргашъ, а въ сщцо врѣме и членъ въ едно сѣдилище при свършване Божественната служба вмѣсто да извика «*со миромъ изидемъ*», той извикалъ: «*каспрайте този изборъ*».

Извѣстие. Която община се нуждае отъ учители, които сж свършили педагогическия курсъ въ механикадиската махала, нека се отнесжтъ направо до Смѣшловата канцелария. Условиата се много достъпни: за единъ урокъ **уа** или **ау** или **мяу** — една *ока гюловица*.

Гатанка. Когато единъ поестува, другъ ораторствува, третий подемьрча и се лигави, а четвъртий се подемива подъ мустакъ, кой отъ тѣхъ е *най-глупакъ*?

Гордѣливъ ученъ. Този младежъ не обичалъ да се сбира съ малки хора, нѣ все съ голѣми хора и отъ голѣмата клѣчка. Той не възприемалъ да ходи тамъ, гдѣто ходяло простолюднето. Нѣ единъ день по случай т. е. по празникитѣ на коронавяването, като била понакадена главата му, той неволно се можкнѣлъ въ една механа, изглѣдалъ подъ очилата си венчикитѣ присжтествуващи, отъ които единъ като му изви-

калъ: — «*бате, я заржчай ни тука една окица винце*»; той отведнажъ се стрѣпнѣлъ и извикалъ: — «*ахъ! че кждѣ съмъ азъ*? — «*Не бой се, чулъ се гласъ, не си на чуждо мѣсто, при брата си си, и тука, гдѣто бѣше и вчера и си забрави чаджрчето*».

Рѣшение. — 1) Понеже кравата на чорбаджийтъ е опасла нивата на аргатина му, 2) понеже Органическиятъ Уставъ не говори за правото на аргатитѣ т. е. не споменува никждѣ думата «*аргатинъ*», то рѣшаваме и рѣшихме, че чорбаджийтъ съ пълно право е опасалъ нивата на аргатина си. (Б. на См. *Добръ че не е опасѣлъ и аргатина си!*)

Монологътъ на единъ депутатъ. — Ахъ! Да не бѣше този констаторъ азъ щѣхъ да се протѣгамъ по чиноветѣ на Областното Събрание. Азъ си бѣхъ приготвилъ вече и цилиндъртъ, който докарахъ чакъ отъ Англия! Сега какво да го права? Отг. на См. *Насади кокошкитѣ си, или го имай за ношна потрѣба*.

Една чернораска. — Пуста келия да опустѣе! Върти се, върти се все сама изъ нея! Отиде ми младостта не нарадвана и не насвѣтувана! Дордъ бѣхъ по-млада и гостѣ ми дохождахъ, а сега?! Цѣль день стоя като кукувица! Блазъ на съсѣдката ми сестра, защото тя сватува, тя се наслаждава съ гостѣ. Вчерашнийтъ ѝ гостъ и менъ покжрти сърдцето! . . . Пуста орневица! Другъ пѣтъ и черноанци ме пообикаляхъ, а сега . . . и тѣхъ нѣма! . . . (Б. на См. *Крава безъ бикъ може ли? Съжелявамъ те, но и дядо Хаджия е вече старъ, при всичко че ератъ му е като на шопаръ!*)

Кокошитѣ празници. Въ г. Х. има обичай да празнуватъ тѣи наръчениитѣ *кокоши празници*. Тѣ се събиратъ вечеръ и всѣка жена трѣбва да има черна кокошка. Слѣдъ като се събержтъ и си раздадѣтъ, захващатъ да ядѣтъ и да се веселятъ. Слѣдъ като му мѣтнѣтъ по нѣколко еллии (петдесетничета) винце тѣ се налавятъ на хоро и играятъ до срѣдъ ноцъ. Това се вършило за да не би да страдатъ кокошкитѣ имъ отъ кокошники. (Б. на См. *Ами ако ги нагази ще можжтъ ли да ги запазятъ?*)

Физическа задача. Ако една мома тежи 65-70 оки или килограмма съ кжцата си и дюкенитъ си заедно, а единъ момъкъ само съ единъ катъ дрѣшки тежи сжщитѣ оки: кой отъ двамата ще вѣе сламата?

Монологъ на една слугиня. — Ахъ! на какъвъ съмъ *челебия* налѣтъла! цѣль день се трепѣи, перѣи, готви акоლოსвай, суши, та че и ноцѣ *рахатъ* да вѣмашъ!

Чудно забавление. Единъ педагогическиятъ учитель за да можалъ по-добръ да забавлява ученицитѣ си заржчалъ та му донесли таралежъ. Той го турилъ въ една тенджерка — и прѣзъ венчкото училищно врѣме събиралъ дѣтцата да му тропатъ да играе, а той се обтѣгалъ да си спи.

Голѣмо добрутро. На една занесенка мома бילו ѝ заржчано кога се срѣщне съ голѣми хора да имъ дава *голѣмо добрутро*; а кога се срѣщне съ малки да ги поздравлява съ малко добрутро. Единъ день тя се срѣщнѣла съ любовникътъ си, и като не знаела съ кое добрутро да го поздравя, извикала: *голѣмо и малко добрутро*.

Трагедия въ 2. К.

— Ахъ! Тичай та повикай Д-ра, защото отива дѣтенцето ми!

— Кой Д-ръ я? Незнаешъ ли, че го нѣма?

— Ахъ! Че на кждѣ се е прѣждосалъ!

— Че защо се чудишъ? Прѣвица ли е да го нѣма? Той аслж въ годината може венчко-венчко 2-3 мѣсеца да се навърта тждѣва.

— Ахъ! Ами кждѣ е?

— Не чуди се, той е въ Пл. да се бори за депутатство.

— Ахъ! Да му опустѣе и депутатството и главата! . . . Кога си отиваме за Богъ да прости!

Нови народни празници. Изъ Смѣшловийтъ новъ календаръ:

1). *Воспоминаніе «Южния Болгарин»*. Молитва о усопшихъ.

2). Пренесение мощей «*Народнаго Гласа*» отъ Марици до Дермендере. Шествие съ литияни. Разрѣшение всякого беззакония.

3). *Торжественное погребение «Кукурига»*. Шествие съ катранъ-толумларж.

4). *Смъртъ прѣподобнаго «Болгарскаго Гласа»*. Опѣвание безъ патрахиль. Шествие и носение сквернитѣ му остатки отъ пощрѣклѣли магарета. Прокиментъ, гласъ 9-ий. *Тако да расточатъ се ерази, яко воскъ отъ огни*. Разрѣшение: хоро съ тжпани и зурни.

Живо уподобление.

Който нека да знае въ какво положение са намира нашето (Сливенското) Прокуратство, Сѣдилище, Изслѣдователство, и прочие сѣдебни учреждения въ департамента, понеже не е приѣто да са знаятъ докладитѣ на ревизоритѣ въ нашата мѣтна област; — нека земе и прочете отъ 2 Юлий 1883 годъ. №69 отъ *Джржавний Вѣстникъ* докладътъ на ревизионната комиссия въ Софийскитѣ окрѣженъ сждъ и прочне, и да не мисли, че нѣщо по-хубаво ще срѣщне и въ нашитѣ.

!! ОБЯВЛЕНИЕ !!

Който желае да си достави отъ Австрия: столове, канапета и разни други мобили за кжца, нека са отнесе направо до агентина му въ Сливенъ: *симпатиченъ чиновникъ*. Това той го прави отъ патриотизмъ и отъ любовь кжмъ българскитѣ народъ.

Изъ Смѣшловата чанта.

Г-на Трохлю въ Казанлъкъ. — Ако учителитѣ ви сж неспособни, настоятелството въ града ви какво прави?

*Г-не * * въ Ямболъ.* — За партитѣ въ града ви ще пишемъ, когато добиемъ свѣдѣния какъвъ край сж зели вашитѣ два адреса.

ТЕЛЕГРАММИ.

Шловдивъ. — Събраннето на Южно-Българскитѣ относително подобренето на *кьоръ-топалитѣ* и на дембелитѣ удари на голъ камъкъ и се прѣснж като ровко яйце.

Тамже. Ка-ка-ка-казва се, че скоро щѣла да се довърши лудницата за *докузъ-фегерлитѣ* и за *горгорбашиитѣ*.

Сосия. — Хванжли сме си едно таралежче и му тупаме. То подекача ту на лѣво, ту на дѣсно и много безпокон консерваторитѣ.

Тамже. — Нищо по ново отъ очакването на Генеролъ Соболева, а нищо по-вехо отъ нетърпимитъ вече режимъ.

Русчукъ. — Очитъ ни сж обрнати все къмъ Дунава. Вѣрка сѣнка отъ *Латина* вджхва надѣжда. Българскитъ *„Българинъ“* е боленъ отъ бѣгавица.

Свѣщовъ. — Плачъ и риванне за спирането на *„Кукурига“*. Едни си търкхтъ очитъ съ червенъ, а другитъ съ бѣлъ лукъ за да текхтъ колкото можеть по-вече слзи.

Ц/градъ. — По причина на рамазантъ Екзархийскитъ работи ще се позабаветь, относително испращането владици въ Македония.

Казанлъкъ. — Гимназията полегка-легка се издига сама. Надѣждата ни за 1,000 лири хванж да ни науща. (Б. на См. Не знаите ли, че вѣско завѣщанне се испълнюва слѣдъ смъртъта на завѣщателя? Но понеже вие нѣмате завѣщанне, а само просто обѣщанне, то погрудѣте се да издѣйствувате първото; ако ли не, ще си останите само съ прѣждеврѣменното благодаренне.)

Казанлъкъ. — Телеграфнитъ ни на-

чалникъ прѣкарва дниѣ си съ клубътъ и бильардътъ му е станхлъ страсть. (Б. См. за роднитъ на Директора това е допростено.)

Ст.-Загора — Обнародвайте: „ние сждия-изслѣдователъ край окръжното сждилище постановихъ: дѣлото подъ № за кражба (отъ добититъ ми свѣдѣния) характеризирахъ дѣлото; дѣло за наследство. (Б. Р. Обнародвахме го *пек-аля, бунданъ не чиктж*?)

Сливенъ. — По завчера пощата дойде два пхти. Това доказва напрѣдкътъ въ търговско отношение що дирекцията на общитъ сгради полага—даже и като сии.

Сливенъ — По завчера замнахъ отъ тука професоритъ специалисти по музика и гимнастика за Пловдивъ. Надѣбемъ се, че Дирекцията на Просвѣщеннето ще ги посрѣдне блѣскаво и ще имъ отдаде приличната почестъ. Ураа!!!

Непрѣдвидено постановление.

Смѣшлю като имаше прѣдъ видъ че чантата му е пхлна съ разни дописки отъ истѣкающата вече I. година; като зе прѣдъ видъ, че и тѣхъ охъ и инакъ охъ; като и-

маше въ сжображенне, че настоятелитъ му ще са смислхтъ какво една година има 12 месѣца по 4 недѣли = 48 недѣли, а Смѣшлю ги умножи като прѣкара и 52-й брой; на основание тѣзи *мутиви* и за много други оше, който може да разбере само този който е правилъ вѣстникарство.

Постановява :

1-о) Тазъ недѣлншии Смѣшлю да бжде въ 4 листа. 52 и 53 броеве, т. е свѣршака на 1-та година и началото на 2-та.

2-о) Да бждхтъ извѣстни всичкитъ негови спомоществователи, че и за напрѣдъ ще имъ са испраща вѣстника, освѣнтъ на онии, който сж ни извѣстили, че нежелаетъ да получватъ за напрѣдъ спорѣдъ извѣстията ни.

3-о) Администрацията на Смѣшля за пхрвото годишно течение приѣма отъ спомоществователитъ си лири, рубли и всякакви други медни и сребарни монети стига само да минаватъ на пазаря, и тямбри Автономеки, Български и Турски.

4-о) Това постановление има сила отъ деньтъ на обнародванетоъ му.

(Под.) „Смѣшлю“.

О П И СЪ

НА

Книгитъ печатани и издадени отъ книжарницата

НА

В. „БЪЛГАРСКО ЗНАМЕ“

въ г. СЛИВЕНЪ.

Петръ Великий, Екатерина Първа и Менчиковъ. Превелъ Д-ръ Г. Мирковичъ, цѣна гр. 7 1/2

Хигиена. За народнитъ училища, превелъ Петръ Ивановъ, цѣна гр. 12

Нравствено Въспитанне. Отъ Петръ Ивановъ, цѣна гр. 2

Юнашки Подвиги. на рускитъ доброволци въ Сърбия и пророчеството за паданието на Цариградъ прѣвелъ Д. Х. Бръзицовъ цѣна гр. 2

Кратакъ Повторителенъ Курсъ. на новата История превелъ В. Г. цѣна гр. 4

Вилхелмъ Телъ. Трагедия отъ Шиллера прѣвелъ Д. Х. Бръзицовъ цѣна гр. 5

Хроника на Руско-Турска Война прѣвелъ Д. П. Минковъ цѣна гр. 8

Майчино въспитанне, основано на природнитъ закони. Отъ Ж. Рамбосокъ. Прѣвелъ И. Н. Минтовъ цѣна гр. 4

Патриотизмъ отъ А. Салиеръ, прѣвелъ Н. А. Начовъ цѣна гр. 12 1/2

Цеко или освобожденето на Българекия Народъ. Отъ Г. Л. Голчевъ цѣна . гр. 5

ЧУЖДИ ИЗДАНИЯ.

Питнасъ и Дамонъ или искрено приянтелство. Прѣвелъ Ив. Н. Минтовъ цѣна гр. 2

Два расказа, скъпниятъ гостинищъ и въ прѣдвечернето на пасхата, Прѣвелъ И. Н. Минтовъ цѣна гр. 3

Бишелезецътъ отъ Поль-де-Мюсе, прѣвелъ Ив. Н. Минтовъ цѣна гр. 2

Паразитътъ отъ Шиллера прѣвелъ П. П. Стойновъ цѣна гр. 3 1/2

Граматически способъ за изучване на 10-тѣхъ части на рѣчъта, съставилъ Д. Кавалджиевъ цѣна гр. 10

Катихизически Бесѣди, Превелъ Сливенскитъ Митрополитъ Г. Серафимъ, цѣна . . . гр. 20

Природа, или Книга за чудесата на свѣтътъ, Превелъ Д. Х. Бръзицовъ, цѣна гр. 10

Който Господа желаятъ да ся снабдятъ съ горѣпоменатитъ книги, нека се отнесхтъ писменно до Книжарницата на В. „Българско Знаме“ въ Сливенъ; горнитъ книги се намиратъ за проданъ и въ всичкитъ Книжарници въ Румелия и въ България.